

ایزوگام را در اندازه‌های مورد نیاز برش می‌زنیم. در اندازه‌گیری حتماً باید چند نکته را مدنظر داشته باشیم:

– اگر می‌خواهیم بخشی از ایزوگام آسیب‌دیده را ترمیم کنیم، همیشه مقداری بیشتر از میزان آسیب‌دیده را در نظر می‌گیریم. برای مثال، ایزوگام پشت‌بام خانه ما به دلیل فرسودگی یا برخورد یک جسم سخت، به‌اندازه یک سکه سوراخ شده است، ولی آیا من باید به اندازه همان یک سکه را ترمیم کنم؟ جواب منفی است. من برای این کار یک مربع به طول ضلع ۲۰ سانتی‌متر از ایزوگام در نظر می‌گیرم.

– اگر می‌خواهیم پشت‌بام را به‌طور کامل ایزوگام کنیم، حتماً لازم است لب‌های ایزوگام را تا روی دیوارهای اطراف امتداد بدهیم (حداقل ۲۵ سانتی‌متر از طول و ۱۵ سانتی‌متر از عرض). همچنین اگر پشت‌بام دیوار ندارد یا به اصطلاح نامحصور است، لازم است ایزوگام را چندسانتی‌متر به طرف پایین امتداد بدهیم تا هم از نفوذ آب جلوگیری شود و هم اینکه لبه‌های ایزوگام برنگردد، کنده نشود و در جای خود محکم بماند.

بخشی از کار، تشخیص این موضوع است که می‌توان به سادگی مشکل را برطرف کرد یا باید آن را به یک متخصص سپرد. گاهی کارهای ساده‌ای وجود دارند که می‌توان انجام داد؛ اما برخی از کارها به متخصص نیاز دارند و بهتر است قبل از انجام هر کاری با بزرگ‌ترها مشورت کرد.

اتاق عمل

حالا دیگه دست به کار شو!

«حمیدرضا داداشی»

گام به گام تا ایزوگام

نهم باران و برف خوب است، اما نه توی اتاق! زمستان است و زیبایی‌هایش. شاید شما هم مثل من زمستان را دوست داشته باشید و برف و بارانش را، اما هیچ‌کس چکۀ سقف اتاق را دوست ندارد.

قدیم‌ها – به‌ویژه در روستاها – نزدیک زمستان که می‌شد، پشت‌بام خانه‌هایشان را با لایه‌های کلفت «کاهگل» می‌پوشاندند تا از نفوذ باران و برف به سقف خانه جلوگیری کنند. البته هنوز هم در بسیاری از روستاها، این کار رواج دارد، اما باید تکرار شود، چون کاهگل زیاد دوام ندارد.

بعدها از «قیرگونی» (قیر+گونی) استفاده شد و بعد از آن هم، یعنی از حدود سده‌هه پیش، ایزوگام آمد و حریف قدرتمند قیرگونی شد؛ چون هم آماده‌سازی و نصب آن بسیار راحت‌تر از قیرگونی است و هم آلودگی، زحمت و دردسر کمتری دارد.

گام دوم

گام اول

نه! اشتباه نکنید! قرار نیست یک پشت‌بام وسیع یا یک استخر بزرگ را ایزوگام کنیم؛ این کار، هم پردردسر است و هم تجربه زیادی می‌طلبد. ما همین که بتوانیم از نفوذ آب به سقف خانه جلوگیری کنیم و جلوی بزرگ‌ترها افتخار کنیم، کار بزرگی کرده‌ایم؛ البته حتماً تحت نظارت بزرگ‌ترها و با کمک آن‌ها. در این کار حتماً باید یک نفر مراقب ما باشد تا دسته‌گل به آب ندهیم، چون به دقت زیادی نیاز دارد و باید با شش‌دنگ حواسمان کار کنیم.

وسایل لازم:

- ایزوگام (به مقدار لازم)
- کپسول گاز مایع
- سربیک (مشعل مخصوص ایزوگام)
- شیلنگ مخصوص گاز
- دست‌کش برزنتی یا پارچه‌ای مقاوم
- کمچه یا مالۀ فلزی

دو نکته بسیار مهم:

۱. سرشیلنگ حتماً باید واشر سالم داشته باشد تا از نشت گاز جلوگیری کند.
۲. محل اتصالات (کپسول به سرشیلنگ، سرشیلنگ به شیلنگ و شیلنگ به سربیک) را با کف صابون امتحان می‌کنیم که نشتی نداشته باشند. (هرگز از شلعه برای این کار استفاده نمی‌کنیم، چون در صورت وجود نشتی، موجب آتش‌سوزی خواهد شد.)

ایزوگام انواع متفاوتی دارد: ساده، طرح‌دار و ... نوعی از ایزوگام هم هست که روی آن لایۀ نازکی از جنس آلومینیوم وجود دارد و معمولاً برای عایق کردن پشت‌بام و دیوارهای بیرونی ساختمان (در مناطق پرباران) از آن استفاده می‌کنند. ولی زیاد سخت نگیرید! می‌توانیم از هر نوع ایزوگام که در دسترس بود استفاده کنیم، چون کار راه‌انداز هستند. ابتدا سربیک یا کوره دستی را به شیلنگ متصل و با بست مخصوص محکم می‌کنیم. سربیک دیگر شیلنگ را با استفاده از «سربیلنگ مهره‌دار» به کپسول گاز (از گاز پیک‌نیک هم می‌توان استفاده کرد) متصل، و محل اتصال شیلنگ و سربیلنگ را هم با بست مخصوص محکم می‌کنیم. (هر نوع کپسولی سربیلنگ مخصوص خود را نیاز دارد.)

عایق‌های حرارتی از جمله «ایزوگام»، روی سطوح‌های صیقلی، مثل سرامیک، کاشی، موزائیک و فلز، خوب نمی‌چسبند و بنابراین برای این موارد گزینه مناسبی نیستند.

حالا ما یک رول از ایزوگام را چسبانده‌ایم و باید به‌سراغ رول‌های بعدی برویم، اما نکته خیلی مهمی را در نظر داریم؛ اینکه قطعات ایزوگام از عرض حتماً باید مقداری روی هم قرار بگیرند (حداقل ۷ تا ۱۰ سانت). بنابراین رول بعدی را می‌چسبانیم و لبه محل اتصال ایزوگام‌ها را با استفاده از کمچه و یا کاردک تسطیح می‌کنیم.

گام چهارم

گام آخر

گام سوم

باز هم چند نکته مهم:

- شیلنگ باید قدری بلند باشد تا فاصله ایمنی با کپسول گاز رعایت شود.
- در طول کار دائم مراقبت می‌کنیم که شیلنگ، زیر کپسول گاز و یا زیر دست و پا نماند، چون ممکن است سوراخ و یا پاره شود.
- دقت می‌کنیم که شیلنگ در معرض شعله قرار نگیرد. برای همین دوباره تأکید می‌کنم که بهتر است در طول کار، یک آدم حواس جمع کنارمان باشد و به کار نظارت کند. خنده و شوخی و مزه‌پرانی بماند برای بعد! 😊

کار ما تقریباً تمام شده ولی برای اطمینان بیشتر یک‌بار با دقت محل‌های اتصال ایزوگام‌ها به روی یکدیگر، درزها و لبه‌ها، به‌خصوص لبه‌هایی را که روی دیوار قرار گرفته‌اند، کنترل می‌کنیم. می‌دانیم که آب، قدرت نفوذ زیادی دارد و از کوچک‌ترین منفذ نفوذ می‌کند. بنابراین لبه‌های روی دیوار را با دقت بیشتری کنترل می‌کنیم و اگر متوجه شدیم که منفذی وجود دارد، با کوره حرارت می‌دهیم و می‌چسبانیم.

حالا با در نظر گرفتن تمام نکات قبل آماده‌ایم که کار را شروع کنیم؛ اولین برش ایزوگام را با دقت لوله می‌کنیم. کوره را روشن می‌کنیم و محل مورد نظر و ایزوگام را به‌طور یکنواخت و با دقت حرارت می‌دهیم. زمانی که ایزوگام شروع به ذوب‌شدن کرد، آن را آرام و با دقت به محل می‌چسبانیم.

چند نکته مهم:

- این کار به صبر، حوصله و دقت نیاز دارد، گاهی باید سانتی‌متر به سانتی‌متر پیش‌روی کنیم.
- اگر ایزوگام را کمتر از میزان لازم حرارت بدهیم، چسبندگی لازم را نخواهد داشت و اگر بیش از اندازه حرارت بدهیم، ذوب خواهد شد، از شکل و قیافه خواهد افتاد و چروک خواهد خورد.
- ابتدا کف را ایزوگام می‌کنیم و بعد به سراغ لبه‌ها می‌رویم (لبه‌هایی که قرار است به دیوار نصب شوند یا از لبه پشت‌بام پایین بروند). ایزوگام را حرارت می‌دهیم و لبه انتهایی را با استفاده از یک کمچه بنایی، کاردک فلزی و یا وسیله مناسب دیگری به دیوار می‌چسبانیم.